

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716010223
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3716010223.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému R.. V. N., nar. XX.X.XXXX v K. T., trvale bytom I. X., M. XXX/X, trestne stíhaného pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 2. septembra 2020, prejednal odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín a poškodeného Bc. V. Q. proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1T/43/2016, zo dňa 7. novembra 2019

rozhodol:

I.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietajú, pretože nie je dôvodné.

II.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. sa odvolanie poškodeného zamietajú, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 7. novembra 2019, sp. zn. 1T/43/2016 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný R.. V. N. sa podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodzuje spod obžaloby Krajskej prokuratúry Trenčín, sp. zn. 1Kv 82/14/3300-75, zo dňa 19.08.2016, pre skutok, obžalobou právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., ktorého skutku sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

ako riaditeľ a štatutárny zástupca F. sociálnych služieb - F. n.o. so sídlom X. nad O., Q. XXXX, IČO:XXXXXXXXX v presne nezistenom čase v období od 18.01.2012 do 19.01.2012 v priestoroch spoločnosti J. Q. s.r.o. v B. Z., M. XX/X uzatvoril s plným vedomím kúpnu zmluvu v mene F. sociálnych služieb - F. n.o. so sídlom X. nad O., Q. XXXX, IČO:XXXXXXXXX ako predávajúceho s Bc. V. Q. v podiele 4/5 a R.. V. N. v podiele 1/5 ako kupujúcimi, predmetom ktorej zmluvy bol predaj objektu materskej škôlky zapísanej na liste vlastníctva Správy katastra R. č. XXXX v katastrálnom území X. nad O. súpisné číslo XXXX postavenej na parcele č. XXXX/XXX, parcelné č. XXXX/XXX „zastavané plochy a nádvorie“ o výmere 1.449 m² a parcele č. XXXX/XXX „zastavané plochy a nádvorie“ o výmere 2.912 m², na ktorej zmluve dňa 19.01.2012 na Mestskom úrade v X. nad O. overil svoj podpis a zmluvu odniesol do B. Z. kupujúcemu Bc. V. Q., ktorý mu následne dňa 19.01.2012 v kancelárii spoločnosti J. Q. s.r.o. so sídlom v B. Z., M. XX/X v súlade s bodom III. Kúpnej zmluvy vyplatil do rúk kúpnu cenu za spoluvlastnícky podiel vo výške 172.342,82 Eur a to aj napriek skutočnosti, že ako štatutárny zástupca F. sociálnych služieb - F. n.o. so sídlom X. nad O., Q. XXXX, IČO:XXXXXXXXX mal vedomosť o tom, že v zmysle článku VI. Štatútu uvedenej neziskovej organizácie akékoľvek právne úkony týkajúce sa nehnuteľného majetku schvaľuje správna rada neziskovej organizácie, na čo neskôr aj poukázal, keď listom č. XXX/XXXX/Ga zo dňa 29.05.2014 informoval Bc. V. Q., že F. sociálnych služieb - F. n.o. so sídlom X. nad O. od

uvedenej kúpnej zmluvy odstupuje, nakoľko táto nikdy nebola prerokovaná v správnej rade neziskovej organizácie, čím svojim konaním a predstieraním vôle F. sociálnych služieb - F. n.o. so sídlom X. nad O., Q. XXXX odpredať predmetný nehnuteľný majetok spôsobil poškodenému Bc. V. Q. škodu vo výške najmenej 172.342,82 Eur, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodený Bc. V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. Z., O. XXXX/XXX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, preto proti nemu podal odvolanie prokurátor a poškodený Bc. V. Q. do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku.

Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil nasledovne:

„Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín podal dňa 19.08.2016 na Okresný súd Považská Bystrica obžalobu sp. zn. 1 Kv 82/14/3300-75 na obvineného R.. V. N., trvale bytom I. X., M. XXX/X pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe.

Senát Okresného súdu v Považskej Bystrici na hlavnom pojednávaní rozsudkom sp. zn. 1T 43/2016 dňa 07.11.2019 podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku obžalovaného R.. V. N., trvale bytom I. X., M. XXX/X oslobodil spod obžaloby prokurátora tunajšej prokuratúry sp. zn. 1 Kv 82/14/3300-75 zo dňa 19.08.2016 na skutkovom základe uvedenom v predmetnom rozsudku z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku prvostupňový súd odkázal poškodeného Bc. V. Q., trvale bytom B. Z., ul. O. XXXX/XXX s nárokom na náhradu škody vo výške 172.342,82 Eur na civilný proces.

Predmetný rozsudok prvostupňového súdu považujem v časti týkajúcej sa výroku o neuznaní viny a následnom oslobodení obžalovaného R.. V. N. spod obžaloby za nezákonný a nedôvodný.

Senát prvostupňového súdu svoje rozhodnutie o oslobodení obžalovaného R.. V. N. spod obžaloby v zmysle § 285 písmeno b) Trestného poriadku odôvodnil tým, že skutok nie je trestným činom. Síce konanie obžalovaného podľa názoru súdu bolo protiprávne, nie však každé protiprávne konanie je aj spojené s trestnou sankciou. Súd mal za preukázané, že obžalovaný skutočne bez súhlasu a prerokovania v správnej rade neziskovej organizácie kúpnu zmluvu podpísal, avšak pre naplnenie všetkých pojmových znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu absentuje úmyselné konanie na jeho strane. Absentuje totiž snaha obžalovaného R.. N. obohatiť seba alebo iného na úkor cudzieho majetku. Súd poukázal tiež na nedostatočnú mieru opatrnosti na strane poškodeného Bc. V. Q., ktorý podľa názoru súdu mal možnosť preveriť si, že obžalovaný predmetnú nehnuteľnosť scudziť nemôže, nakoľko mal k dispozícii štatút neziskovej organizácie, ako aj mal svojich rodinných príslušníkov v správnej rade neziskovej organizácie F., ktorá práve prerokováva predaj akýchkoľvek nehnuteľností vo vlastníctve neziskovej organizácie. Teda aj právnik poškodeného, ktorý predmetnú zmluvu vypracovával, musel o uvedenej skutočnosti vedieť.

S výrokom o vine oslobodzujúceho rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp. zn. 1T/43/2016 dňa 07.11.2019, ako aj s vyššie uvedenou, jednoznačne v prospech obhajoby tendenčnou argumentáciou prvostupňového súdu sa nestotožňujem a to z nasledovných dôvodov.

Tak počas prípravného konania ale najmä v konaní pred prvostupňovým súdom bol jednoznačne a opakovane preukázaný podvodný úmysel obžalovaného R.. V. N. uviesť do omylu poškodeného Bc. V. Q. v súvislosti s uzatvorením kúpnopredajnej zmluvy ohľadne nehnuteľnosti patriacej neziskovej organizácii F. sociálnych služieb F. X. nad O.. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť, že práve poškodený Bc. V. Q. vybavil eurofondy nevyhnutné k rekonštrukcii uvedenej nehnuteľnosti, dokonca za obžalovaného, ktorý bol vo finančnej tiesni titulom neuhradenia kúpnej ceny Mestu X. nad O. za nehnuteľnosť, objekt materskej škôlky v X. nad O., uhradil 5% - nú spoluúčasť v súvislosti s poskytnutím eurofondov. Práve skutočnosť, že obžalovaný bol absolútne bez financií a skutočnosť, že Mesto X. nad O. mu ako štatutárovi neziskovej organizácie hrozilo exekúciou v dôsledku nevyplatenia kúpnej ceny za uvedený objekt, viedla a motivovala obžalovaného R.. V. N. získať financie podvodným spôsobom na osobe Bc. V. Q., pričom kúpna cena dohodnutá v kúpnopredajnej zmluve bola totožná so sumou, ktorú požadovalo

uhradiť Mesto X. nad O.. Je pritom potrebné zdôrazniť, že obžalovaný R.. V. N. svoju vôľu uzatvoriť kúpno predajnú zmluvu prezentoval nie jedenkrát, ale hneď trikrát, prvýkrát pri uzatvorení zmluvy o budúcej zmluve, na ktorej svoj podpis spochybnil, čo však bolo vyvrátené znaleckým posudkom z odboru písomoznalectva, odvetvie ručné písmo č. XX/XXXX, následne pri uzatvorení zmluvy o prevode práv a povinností zo zmluvy o budúcej zmluve a ostatne už pri uzatvorení samotnej kúpnej zmluvy s poškodeným Bc. Q.. Všetky zmluvy pritom obžalovaný uzatváral bez akéhokoľvek nátlaku, slobodne a na znak súhlasu s ich obsahom ich podpísal, pričom dokonca sám si bol dať overiť podpis na kúpnej zmluve na matrike v X. nad O.. Pri uzatváraní všetkých troch právnych aktov konal obžalovaný ako riaditeľ a súčasne štatutár neziskovej organizácie. Agentúry sociálnych služieb - F. so sídlom X. nad O. znaly a plne si vedomý štatútu tejto organizácie, ktorého bol sám tvorcom. V tejto súvislosti poukazujem na mimoriadne dôležité ustanovenie § 23 odsek 1 a odsek 2 zákona č. 213/1997 Z. z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby účinného v čase uzatvárania kúpnej zmluvy s Bc. Q., v zmysle ktorého riaditeľ je štatutárnym orgánom, ktorý riadi činnosť neziskovej organizácie a koná v jej mene. Rozhoduje o všetkých záležitostiach neziskovej organizácie, ak nie sú týmto zákonom, zakladacou listinou, alebo štatútom vyhradené do pôsobnosti iných orgánov. Rozhodnutie správnej rady, alebo štatút, alebo zakladacia listina môže obmedziť právo riaditeľa konať v mene neziskovej organizácie, toto obmedzenie však nie je účinné voči tretím osobám, ak tieto osoby o tejto skutočnosti nevedeli, alebo nemohli vedieť.

Obžalovaný R.. V. N. v rozpore so štatútom uzatvoril kúpnu zmluvu v mene F. sociálnych služieb ako predávajúcim, predmetom ktorej bol predaj objektu materskej školy v X. nad O., napriek tomu, že ako riaditeľ a štatutárny zástupca vedel, že prevod akýchkoľvek nehnuteľností patriacich neziskovej organizácii podlieha prerokovaniu a schváleniu v správnej rade neziskovej organizácie a tiež vedomý si skutočnosti, že predmetná nehnuteľnosť je zaťažená exekučným konaním titulom neuhradenia kúpnej ceny Mestu X. nad O., čo len zvyrazňuje opätovne podvodný úmysel obžalovaného, uviesť poškodeného- Bc. Q. do omylu. Ani jeden z vypočutých členov správnej rady a to F. Q., G. Q., R.. X. B. R.. V. E., pričom podotýkam, že ide o osoby blízke obžalovanému, nepotvrdili vo svojej výpovedi skutočnosť, že by niekedy v správnej rade organizácie bol predaj objektu materskej školy predmetom rokovania, pričom kúpnu zmluvu svedkovia videli prvýkrát až na mestskom zastupiteľstve Mesta X. nad O., kde ju oboznámil primátor mesta v súvislosti s tým, že F. sociálnych služieb nevyplatila kúpnu cenu za uvedený objekt voči mestu. V tejto súvislosti je pritom absolútne nepodstatná argumentácia súdu v tom smere, či mal poškodený Bc. Q. možnosť cez jemu blízke osoby v správnej rade si overiť uvedenú skutočnosť, alebo nie, nakoľko obžalovaný celú správnu radu obišiel a predaj nehnuteľnosti s nikým zo správnej rady neprejednal.

Úmysel obžalovaného uzatvoriť predmetnú kúpnu zmluvu vyplýva aj zo samotného konania obžalovaného, keď tento si išiel sám dobrovoľne overiť pravosť svojho podpisu na tejto zmluve na matriku na Mestskom úrade v X. nad O. a neskôr takúto zmluvu priniesol kupujúcemu Bc. Q. do B. Z.. V priestoroch kancelárie firmy poškodeného Bc. Q. bola obžalovanému vyplatená kupujúcim v zmluve dohodnutá kúpna cena, čo potvrdzuje aj ustanovenie bodu III. predmetnej kúpnej zmluvy. Svedkom vyplatenia kúpnej ceny bol V.. W., ktorý sa nachádzal v priestoroch kancelárie poškodeného. Uvedenému nasvedčujú aj ďalšie kroky kupujúceho Bc. Q., ktorý podal riadny návrh na vklad uvedenej nehnuteľnosti, kde však toto konanie bolo z dôvodu exekúcie vedené voči F. sociálnych služieb F., n. o. prerušené a neskôr zastavené. Keď poškodený Bc. Q. žiadal obžalovaného o súčinnosť v súvislosti so zavkladovaním jeho vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti titulom kúpnej zmluvy, obžalovaný R.. N. s odstupom času viac ako dvoch rokov zrazu reagoval na jeho výzvu tým, že nezisková organizácia odstupuje od kúpnej zmluvy z dôvodu, že táto nebola prerokovaná v správnej rade organizácie, pričom v čase uzatvárania kúpnej zmluvy túto skutočnosť ako riaditeľ neziskovej organizácie zámerne prehladol.

Obžalovaný si navyiac bol vedomý okolnosti, že v prípade ak nepoužije financie získané za prevod nehnuteľnosti na úhradu kúpnej ceny v prospech mesta nad O., nastúpi exekúcia a poškodený Q. nebude môcť zavkladovať svoje vlastnícke právo k nadobudnutému objektu materskej školy, k čomu skutočne aj došlo.

Mám za to, že prvostupňový súd pri hodnotení vykonaných dôkazov nepostupoval v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku a nevysporiadal sa so všetkými skutkovými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Prvostupňový súd vyhodnotil všetky dôkazy jednostranne výlučne v prospech obžalovaného, pričom dôkazy zadovážené v trestnom konaní, preukazujúce spáchanie

trestného činu obžalovaným R.. V. N., nebral do úvahy, hoci sám vo svojom odôvodnení hodnotí konanie obžalovaného R.. N. ako protiprávne.

Mám za to, že produkovanými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že konaním obžalovaného R.. V. N. bola naplnená subjektívna i objektívna stránka obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona tak, ako to bolo navrhované intervenujúcim prokurátorom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.11.2019.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a aby podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Obhajoba v písomnom vyjadrení uviedla nasledovné:

„V mojej trestnej veci podal odvolanie prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín, proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/43/2016 zo dňa 07.11.2019, ktorým ma tento súd oslobodil spod obžaloby. Prokurátor považuje tento rozsudok za nezákonný a nedôvodný. Dôvody, o ktoré súd prvého stupňa oprel svoj záver považuje dozorový prokurátor za tendenčnú argumentáciu, s ktorou sa nestotožňuje, pretože tak počas prípravného konania ale najmä v konaní pred prvostupňovým súdom bol jednoznačne a opakovane preukázaný môj podvodný úmysel uviesť do omylu poškodeného Bc. V. Q. v súvislosti s uzatvorením kúpnopredajnej zmluvy ohľadne nehnuteľnosti patriacej neziskovej organizácii F. sociálnych služieb F. X. nad O..

Prokurátor v svojom presvedčení vychádza z okolnosti, že práve poškodený Bc. Q. vybavil eurofondy nevyhnutné k rekonštrukcii uvedenej nehnuteľnosti, titulom neuhradenia kúpnej ceny Mestu X. nad O. za objekt materskej škôlky v X. nad O., uhradil 5% - tnú spoluúčasť v súvislosti s poskytnutím eurofondov. Prokurátor moje zavinenie vidí v tom, že som bol absolútne bez financií a skutočnosť, že Mesto X. nad O. mi ako štatutárovi neziskovej organizácie hrozilo exekúciou v dôsledku nevyplatenia kúpnej ceny za objekt, čo ma malo viesť a motivovať k získaniu financií podvodným spôsobom na osobe Bc. Q..

Všetky zmluvy som mal uzatvárať bez akéhokoľvek nátlaku, slobodne a na znak súhlasu s ich obsahom som ich mal podpísať, pričom som si sám bol dať overiť podpis na kúpnej zmluve na matrike v X. nad O.. Pri uzatváraní všetkých troch právnych aktov som konal ako riaditeľ a súčasne štatutár neziskovej organizácie F. sociálnych služieb - F. so sídlom X. nad O. znalý a plne si vedomý štatútu tejto organizácie, ktorého som bol sám tvorcom.

Prokurátor poukázal na ustanovenie § 23 odsek 1 a odsek 2 zákona č. 213/1997 Z. z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby účinného v čase uzatvárania kúpnej zmluvy s Bc. Q., pričom som kúpnu zmluvu v mene F. sociálnych služieb, predmetom ktorej bol predaj objektu materskej školy, uzatvoril v rozpore so štatútom napriek tomu, že ako riaditeľ a štatutárny zástupca som vedel, že prevod akýchkoľvek nehnuteľností patriacich neziskovej organizácii podlieha prerokovaniu a schváleniu v správnej rade neziskovej organizácie a tiež vedomý si skutočnosti, že predmetná nehnuteľnosť je zaťažená exekučným konaním titulom neuhradenia kúpnej ceny Mestu X. nad O..

Prokurátor považuje za nepodstatnú argumentáciu súdu v tom smere, či mal poškodený Bc. Q. možnosť cez jemu blízke osoby v správnej rade si overiť uvedenú skutočnosť.

Môj úmysel podľa prokurátora je preukázaný aj tým, že po overení pravosti svojho podpisu som zmluvu priniesol do B. Z. kupujúcemu Bc. Q., kde v priestoroch kancelárie jeho firmy mi mala byť vyplatená dohodnutá kúpna cena, čo potvrdzuje aj ustanovenie bodu III. predmetnej kúpnej zmluvy. Svedkom vyplatenia mal byť V.. W., ktorý sa nachádzal v priestoroch kancelárie poškodeného.

Podľa prokurátora prvostupňový súd pri hodnotení vykonaných dôkazov nepostupoval v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku a nevysporiadal sa so všetkými skutkovými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Podľa prokurátora prvostupňový súd vyhodnotil všetky dôkazy jednostranne, výlučne v môj prospech, pričom dôkazy zadovážené v trestnom konaní,

preukazujúce na spáchanie trestného činu nebral do úvahy, hoci sám vo svojom odôvodnení hodnotil moje konanie ako protiprávne.

K argumentácii intervenujúceho prokurátora uvádzam, že nie je možné spochybňovať okolnosť, že poškodený Bc. Q. mal možnosť cez jemu blízke osoby v správnej rade si overiť potrebné skutočnosti. Poškodený mal vedomosť o tom, že v zmysle článku VI. Štatútu uvedenej neziskovej organizácie akékoľvek právne úkony týkajúce sa prevodu nehnuteľného majetku schvaľuje správna rada neziskovej organizácie, pretože na jeho žiadosť došlo dňa 09.02.2010 na mimoriadnej správnej rade k rozšíreniu Správnej rady Agentúry sociálnych služieb. Správna rada bola rozšírená o dve osoby a po rozšírení mala päť členov. Išlo o pani K. a pani K., ktoré navrhol sám poškodený. Vedel, že prevod nehnuteľnosti neumožňuje len štatút ale aj viazanosť, ktorá bola vyznačená na liste vlastníctva č. XXXX. v časti „C“ - farchy. V tejto časti listu vlastníctva bolo vedené Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, ktoré malo záložné právo na nehnuteľnosť a viazanosť po ukončení prestavby päť rokov. Táto farcha bola vyznačená z titulu poskytnutia eurofondov.

K podpisu spornej zmluvy došlo dňa 18.11.2011 a významné je, že túto zmluvu som nedal pripraviť ja ale poškodený Bc. J. Q. a k jej podpisu došlo v priestoroch spoločnosti J., teda v sídle spoločnosti poškodeného Bc. J. Q. a pri podpise som bol len ja a poškodený. Súd prvého stupňa pri tvorbe svojho záveru v dostatočnej miere prihliadol na okolnosti, ktoré pravdivosť výpovede tohto svedka mohli ovplyvniť. Osoba, ktorá mala byť pri podpise bola advokátom a pre poškodeného a ním riadené spoločnosti poskytoval právne služby. Ak nebol len svedkom ale poskytoval právne služby, pritom spracoval znenie zmlúv a bol nezávislý, prečo zadávateľa neupozornil na nezákonnosť predaja nehnuteľnosti.

Na zmluve spočiatku nebol uvedený dátum jej podpisu. To, že dal zmluvy vypracovať sám poškodený potvrdil aj advokát V. W. W..

Je podstatné, že spornej zmluve predchádzala zmluva o budúcej zmluve, ktorá je zo dňa 05.03.2010 a je súčasťou trestného spisu. Týmto právnym úkonom predchádzal obchodný zámer predmetom, ktorého bola prestavba budovy materskej školy na X. sociálnych služieb. Vlastníkom tohto objektu v tom čase bola F. sociálnych služieb, ktorá nemala dostatok finančných prostriedkov na jej prestavbu. Prestavbu budovy realizovala firma poškodeného. Prestavbu bolo možné uskutočniť získaním nenávratných finančných prostriedkov z Európskej únie. Pri uchádzaní sa o eurofondy muselo byť splnených viacero podmienok, ktoré vyplývajú zo zákona. Nevyhnutnou súčasťou žiadosti o eurofondy bolo zabezpečenie spoluúčasti financovania vo výške 5 % . Pre našu organizáciu to bol veľký problém, pretože v tom čase agentúra okrem budovy nemala žiadne disponibilné zdroje, ktorými by sme mohli preukázať splnenie tejto podmienky, teda nebola schopná zabezpečiť spolufinancovanie prestavby objektu. Toto bolo možné len cestou „partnera“, ktorý by pre tento účel poskytol finančné prostriedky. Bol to poškodený, ktorý mi vysvetlil, že kúpna zmluva je v podstate zábezpeka tak, ako tomu bolo pri zmluve o budúcej zmluve s tým rozdielom, že namiesto jeho manželky bude na zmluve podpísaný on sám. Podľa ďalších vyjadrení poškodeného Bc. J. Q. zmluva mala zaručiť, že rekonštruovaná budova materskej školy bude v budúcnosti slúžiť pre potreby sociálnych služieb. Ja som mu plne dôveroval, pretože rekonštrukciu realizovala ním riadená spoločnosť J. Q., s. r. o. za cca 2.000.000 €, v ktorej má aj majetkovú účasť. Dnes viem, že moje konanie nemôže ospravedlniť moja nevedomosť, ale v danej situácii som nemal inú možnosť finančného riešenia. Súd prvého stupňa správne posúdil a vyhodnotil z akých pohnútok som konal. Mojm prvoradým zámerom bolo vybudovanie zariadenia pre seniorov, čo sa aj podarilo a má kapacitu 60 miest. Nezabezpečenie potrebných finančných prostriedkov na spoluúčasť pri financovaní prestavby by malo za následok nedodržania zmluvných podmienok pre poskytnutie eurofondov. Došlo by k rozhodnutiu vrátiť poskytnuté finančné prostriedky. V tom čase bolo preinvestovaných už 600.000 €. Veril som poškodenému, že zmluva, ktorú dal on sám vypracovať je doklad, ktorý mu dáva potrebné záruky a určite sa z mojej strany nejednalo o konanie, ktorým som chcel seba alebo iného bezdôvodne obohatiť.

Tvrdenie prokurátora, že dohodnutá kúpna cena mala byť vyplatená, čo potvrdzuje aj ustanovenie bodu III. predmetnej kúpnej zmluvy nie je tvrdením, ktoré možno považovať v súlade so skutočným stavom veci, pretože z podrobnej analýzy bodu III. Kúpnej zmluvy vyplýva, že „kúpna cena bola vyplatená predávajúcemu kupujúcim 1/Bc. V. Q. pred podpisom tejto zmluvy, ktorú skutočnosť predávajúci potvrdzuje podpisom svojho zástupcu na zmluve“.

Pravdou je, že spoločnosť poškodeného Bc. J. Q. - J. Q., s. r. o., preplácala prostredníctvom finančných pôžičiek vyššie uvedenú spoluúčasť a to vo výške 33.600 € pri druhej fakturácii išlo o čiastku 28.820 €. Tieto čiastky sa neskôr poškodenému Bc. J. Q. vrátili. Vrátaná nebola len istina ale aj úroky.

To, že som sa dňa 19.01.2012 s poškodeným Bc. J. Q. nestretol a že som v tento deň nebol v B. Z. dokazuje rad dôkazov, ktoré obsahuje trestný spis. Pravdou je len skutočnosť, že som svoj podpis na kúpnej zmluve osvedčil v tento deň a to pred cestou do Z. na matrike Mestského úradu X..

Chcem upresniť, že Európske fondy na rekonštrukciu materskej škôlky pre účely zariadenia objektu sociálnych služieb komplexne vypracovala žiadosť s potrebnými dokladmi a predkladala na MP a RR - SR F. sociálnych služieb, n. o., a nie ako tvrdí intervenujúci prokurátor, že p. Bc. Q..

Upresňujem a poukazujem na to, že 5 %-tnú spoluúčasť uhradila F., n. o., o čom sú v trestnom spise dôkazy a tvrdenie intervenujúceho prokurátora, že to uhradil poškodený Bc. Q. nie je tvrdením so skutočným stavom veci.

Tvrdenie intervenujúceho prokurátora, že som uzatvoril tri zmluvy rozporujem, pretože som uzatvoril len dve a tretiu Zmluvu o prevode práv som ani nevidel a ani nepodpisoval, čo bolo na Okresnom súde v Považskej Bystrici spochybnené aj svedkyňou Q..

Napadnutý rozsudok je potrebné považovať za vecne správny a zákonný, preto odvolaciemu súdu navrhujem, aby odvolanie prokurátora zamietol a rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.“

Poškodený podané odvolanie neodôvodnil.

Na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaniach, prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na podanom odvolaní, ako aj na jeho písomných dôvodoch a navrhol rozhodnúť podľa petitu, uvedeného v závere písomných dôvodov odvolania. Splnomocnenec poškodeného navrhol vyhovieť odvolaniu poškodeného a pripojil sa k návrhu prokurátora. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora a poškodeného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd podľa § 316 ods. 1 Tr. por. primárne skúmal, či podané odvolania proti rozsudku okresného súdu boli podané včas a osobou oprávnenou. Vo vzťahu k odvolaniu prokurátora zistil, že toto odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou. Vo vzťahu k odvolaniu poškodeného odvolací súd zistil, že poškodený podal odvolanie proti výroku rozsudku o náhrade škody, ktorým výrokom bolo v dôsledku oslobodenia obžalovaného spod obžaloby obligatórne podľa § 288 ods. 3 Tr. por. rozhodnuté o odkázaní poškodeného so svojim nárokom na náhradu škody na civilný proces. S poukazom na súdnu praxou ustálený právny záver, podľa ktorého odvolanie poškodeného proti rozhodnutiu podľa § 288 ods. 3 Tr. por. je nutné posudzovať ako odvolanie, podané neoprávnenou osobou v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por., bolo o odvolaní poškodeného rozhodnuté tak, ako je to uvedené v bode II. výrokovej časti tohto uznesenia.

Následne Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, ktoré by bez ďalšieho boli dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. Odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Ako vyplýva z vyššie citovaného obsahu dôvodov odvolania prokurátora, ktoré odôvodnenie obsahuje aj návrh, akoby mal odvolací súd rozhodnúť v odvolacom konaní, prokurátor v dôvodoch odvolania podriadil vytýkané vady pod ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por.

Pokiaľ ide o prokurátorom navrhované zrušenie napadnutého rozsudku z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por., krajský súd zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 7.11.2019 konštatuje, že pred vyhlásením dokazovania za skončené žiadna zo strán (teda ani prokurátor) nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania a prokurátor ani v dôvodoch odvolania nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dôkazy. Z uvedených dôvodov odvolací súd v dôvodoch odvolania prokurátorom namietanú vadu v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. nepovažoval za dôvodnú.

K hodnoteniu vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že okresný súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por., teda preto, že okresný súd mal síce preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal, avšak tento skutok nie je trestným činom. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd v žiadnom prípade nespochybnil správnosť skutkových zistení v skutkovej vete obžaloby, svojim rozhodnutím však vyjadril len nesúhlas so subsumovaním tohto správne zisteného skutkového stavu veci pod skutkovú podstatu, uvedenú v ustanovení § 221 ods. 1, 4, písm. a) Tr. zák. Keďže s poukazom na zákonný dôvod oslobodenia obžalovaného spod obžaloby a s poukazom aj na to, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku žiadnym spôsobom v rámci zachovania totožnosti skutku vôbec nemodifikoval skutkové zistenia, uvedené v skutkovej vete obžaloby, odvolací súd neakceptoval dôvodnosť námietok prokurátora, uvedených v dôvodoch jeho odvolania, voči správnosti postupu okresného súdu pri hodnotení dôkazov v rámci zisťovania skutkového stavu veci.

Ako vyplýva z postupu orgánov činných v tomto trestnom stíhaní a z obsahu úkonov obžaloby, podstatou obvinenia podľa obžaloby by malo byť to, že obžalovaný pri uzatváraní predmetnej zmluvy mal vedieť, že k jej uzavretiu je potrebné jej schválenie správnou radou na strane predávajúceho, pričom poškodený, ako kupujúci o tomto nevedel.

Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že v tejto prejednávanej veci už vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 20.3.2019, sp. zn. 3To/88/2018, upozornil okresný súd a nepriamo aj strany konania (viď posledný odsek na strane 18, pokračujúci na ďalšej strane), že na posúdenie veci je rozhodná aj zákonná právna úprava, uvedená v ustanoveniach § 19 ods. 2 písm. h) a § 23 ods. 1, 2 zákona č. 213/1997 Z. z. v znení účinnom v žalovanej dobe (ďalej len zákon č. 213/1997 Z. z., ak nie je uvedené inak). Týmto uznesením spolu s uvedeným upozornením dal odvolací súd zároveň možnosť stranám reagovať na uvedené okolnosti prípadu, aby stranám nebolo upreté právo kvalifikovane reagovať aj na zákonnú úpravu, ktorá sa má na vec aplikovať.

Podľa § 19 ods. 2 písm. h) zákona č. 213/1997 Z. z. správna rada najmä schvaľuje právne úkony týkajúce sa nehnuteľného majetku.

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 213/1997 Z. z. riaditeľ je štatutárny orgán, ktorý riadi činnosť neziskovej organizácie a koná v jej mene. Rozhoduje o všetkých záležitostiach neziskovej organizácie, ak nie sú týmto zákonom, zakladacou listinou alebo štatútom vyhradené do pôsobnosti iných orgánov.

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 213/1997 Z. z. rozhodnutie správnej rady alebo štatút, alebo zakladacia listina môže obmedziť právo riaditeľa konať v mene neziskovej organizácie; toto obmedzenie však nie je účinné voči tretím osobám, ak tieto osoby o tejto skutočnosti nevedeli, alebo nemohli vedieť.

Podľa § 2 zákona č. 1/1993 Z. z. v znení účinnom v žalovanej dobe (ďalej len zákon č. 1/1993 Z. z., ak nie je uvedené inak) o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná.

Keďže niet akýchkoľvek pochybností o tom, že vyššie citované ustanovenia zákona č. 213/1997 Z. z. boli zákonným spôsobom uverejnené v Zbierke zákonov, v zmysle § 2 zákona č. 1/1993 Z. z. platí zákonná domnienka, že aj znenie uvedených ustanovení v žalovanej dobe muselo byť známe poškodenému. To znamená, že zo zákona platí nevyvrátiteľná domnienka, podľa ktorej poškodený v žalovanej dobe musel vedieť, že v zmysle § 19 ods. 2 písm. h) zákona č. 213/1997 Z. z. zákonnou podstatnou náležitosťou právneho úkonu neziskovej organizácie, týkajúceho sa nehnuteľnosti, je schválenie tohto právneho úkonu správnu radou neziskovej organizácie. Vzhľadom na uvedenú zákonnú domnienku obžalovaný bol oprávnený, dokonca musel konať s vedomím, že uvedená zákonná úprava je poškodenému známa. Z uvedeného dôvodu podľa právneho názoru odvolacieho súdu nemožno právne významne dospieť k záveru, podľa ktorého by poškodený v žalovanej dobe o tejto skutočnosti (o zákonnej úprave, uverejnenej v Zbierke zákonov) nevedel a že by takúto zákonom vylúčenú nevedomosť poškodeného vyvolal alebo využil obžalovaný. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k právnenému záveru, podľa ktorého v danom prípade, aj keď sa skutok stal, absentuje naplnenie pojmového znaku základnej skutkovej podstaty trestného činu podvodu § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorým je uvedenie poškodeného do omylu alebo využitie omylu poškodeného konaním obžalovaného. Preto odvolací súd považuje za zákonný a správny právny záver okresného súdu, uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, podľa ktorého skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, jednoznačne nie je trestným činom.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovvej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobrať na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené v bode I. výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.